

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra ENE

Citation: Aakjær, Jeppe: "Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919", i Aakjær, Jeppe: *Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919*, Gyldendal, 1918-19, s. 297.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer06val-shoot-idm140079185645360/facsimile.pdf> (tilgået 03. maj 2024)

Anvendt udgave: Bondens Søn ; Vadmelsfolk ; Vredens Børn. - 1919

Koen havde faaet, hvad hun kunde tilkomme, og Faarene stod og smunred ved dje Hækk. Jeg kigger ud ad Døren. Jov, det saa ud til at bli Opholdsvejrlo. Og jeg fik min Salmebog svøbt i mit Klæde og kom til Stavren over Sreen.

Jeg skuld da hen og høre, hvad Præsten kunde sige paa saa højhellig en Aften.

Det var jo egentlig en stywle Tur, for en har jo langt til Kirke som til alt andet.

Men igjennem kom jeg da, om end det sved i de gamle Stager.

„Ih, det var da underligt,“ tænkte jeg, da jeg kom op paa Bakken ned til Byen, „te der ingen Lys er i Kirken. Skulde jeg da virkelig være den første?“

Og jeg kommer ned til Kirkedøren, men saa er den lukket.

„Hvad er det her for nø nøj,“ tænkte jeg. „Skulde der virkelig ingen Præken være i Aar som alle de andre Aar?“

Naa, hvad var der at gjøre.

Jeg gik gjennem Stættten og ned til Degnen for at faa Klaring paa dette her.

„Ih,“ siger jeg, „hvor kommer det sig? Her kommer jeg til Kirke for at høre Guds Ord, og saa er der baade lot og slot.“

„Nej, ved du nu hvad, Mari Sø,“ siger Degnen, for det er saadan en Spøgdoktor, „vil du nu ha, te den arme Præst ogsaa skal holde for Bitte-Ywlawten, saa mister han sgi da hver Bitt af baade Vind og Vejr, før Ywl er ud.“

Saa kunde jeg jo nok mærke, te jeg var løben Gravinar¹⁾ og var kommen en Dag for tidlig med min Juleaften. --

Naa; men hvad der mere er at sige om de to, jeg kom fra: En Gang imell lod de jo høre fra sig, skjønt tit var det ikke.

Der var knap gaaet en fire Aar, saa hørte deres Skriveu helt op.

Jeg græd mange angertmodige Taarer over det. Jeg kunde ikke begribe, te Agnete kunde saa rejn og baar

1) gal i By.